

JOAQUIM SARRAU L'AFAITAPAGESOS DE TWC S.A.

Això de la Televisió Catalana S.A. ve a ser com una mena d'ou covarot; quan s'esberla una mica, put que dona gust. Com que tenim un gran concepte dels nostres intel·ligents lectors, suposem que a ningú no li haurà passat pel cap comprar-ne accions; i si algú ha caigut de peus a la galleda, que Déu l'agafi confesat.

La cosa ja va començar a tufear quan els promotors varen presentar el projecte a la premsa: ningú no ho veia clar. Qui hi ha darrera del rafal?, es preguntava tothom. Serà en Fúñez?, l'Ortiz, potser?; el germà taral·lirot d'en Suárez?, en Jozé Solís amb

capital marroquí?. Ningú no sabia qui s'amagava darrera de les quatre barres dels cartells que enpastifen botigues i cledes tot demanant accionistes.

Ara, tot d'una, s'ha esberlat l'ou: de barra n'hi ha molta i de barrots, també. Resulta que el president de Televisió Catalana S.A. és un habitual estafador. El senyor (?) Joaquim Sarrau ha estat més d'una vegada hostatjat a la presó Model per prendre el pèl i els diners al proïsme. Això no fa pudor de cremat, precisament, sinó que el tuf és molt més fort; talment com un ou covarot, ja ho hem dit. I ja que parlem d'ous, millor serà

que us presentem la gallina.

Joaquim Sarrau Royés ha estat processat dues vegades per estafa segons va denunciar "El Periódico" del propassat dia 5. La primera, l'any 1951 per un afer de compra-venda d'arròs el condemnaren a sis anys de presidi major; la segona "enganxada" la va tenir per una qüestió d'estafa, és clar, d'electrodomèstics. El fiscal li demanà 23 anys de presidi, però entre indults i altres herbes va sortir al carrer al cap d'uns anys. Precisament a la Model va conèixer a Josep M. Pareja Garró, actual secretari de Televisió Catalana, S.A.

Com podeu veure de barra molta i de barrots també. El que no sabem és si la seu central del projecte està a la Model.

Renoi!, aquest Sarrau no para; no pot estar quiet; sempre ha de fer projectes. Primer l'arròs, després els electrodomèstics, ara la TVC, i demà qui sap què. Un home dinàmic, sí senyor, aquest Sarrau. Caldria buscar-li algun Ministerio a Madris, perquè si continua per aquí o bé ens deixarà en pilotes o li fotaran un mal cop els accionistes en acció.

Xato de la Xexa

EL SENTIMENT D'EN SENTÍS

En Sentís és notícia. Encara que us pugui semblar mentida o de per riure no us enganyem, en Sentís és notícia i de les grosses. Perquè resulta que

el foteu fora de la col·locació política que l'ha fet tan estimat pel poble català. Us ho explicarem fil per randa perquè la novetat és que haurà de deixar ben aviat el seu lloc de capdavanter de l'UCD local a una persona més tocada i posada. En Sentís amb la cara d'acudit ensopit i el posat de jaqué llogat que tragina no és l'home que necessita en Suárez a Catalunya. Entenguem-nos, a aquest bon jan no el necessita en Suárez ni ningú que no vulgui fer com la sardina de Blanes, que surt de

la paella i cau a les brases. El diu que això que el fan plegar són acudits de la premsa per a vendre més i que ell d'aquests rumors no en sap res. Escolta, Sentís! els naturals d'aquí n'estem cansats de veure't als diaris i la gent se n'atipa aviat. Pel que fa a què tu no en saps res del teu acomiadament això ens ho creiem perquè amb el teu caràcter seràfic i candorós sempre t'han passat altes. De segur quan llegeixis la notícia als diaris tampoc no t'ho creuràs perquè et sembla que a Madrid necessiten la teva miopia política per a despistar als d'aquí. Ca, home, cal, en Suárez sap que els claus no s'han d'entrar per la cabota i un dia d'aquests et farà passar per l'adreçador. D'aquí estant t'acompanyem en el sentiment Don Carlos, tan de temps treient la cara per a l'amo i ara resulta que la teva cara ja no és una cara-cara i que s'ha de canviar de cara. L'has perduda la cara i, fet i fumut, quin disgust, eh noi. A reveure, t'encoanem misses i no ho sentis massa Sentís.

Palmerí d'Oliva
marit de Polinarda

LA CUINA A GAS INDISPENSABLE A TOTA CASA MODERNA

Elaboració de la publicació
i Hemeroteca General
CEDOC

Amb la pipa al morro

COPS

Nosaltres en lloc d'un cop d'Estat preferim un cop de taula o un cop de cap. Ja ho sabem. A disposar.

EL MES

"La gasolina pujarà de preu pel gener" (dels diaris). Proposem començar l'any pel febrer.

EL VOLTA-DITS

Té un volta-dits en Tarradellas?. Sembla ser que en "Tarra" té mal al Dit: aquesta setmana no ha fotut fora ningú.

NOU BALL

El ball de moda a l'Iran és el xa-xa-xa.

FESTIVAL

A Santiago de Chile es celebrarà el festival de l'OTI. De l'OTIA voldran dir!

EL MERCAT PERSA

Carter trenca una llança a favor del Xa. El Xa el renya per malgastar les municions.

EL FELIPE I LA GAVINETADA

Felipe González, el del PSOE, va declarar que preferia una gavinetada en el ventre a les deu de la nit a l'entrada d'un "Metro" a Nova-York, a viure trenta anys tranquil i segur a Moscou. Nosaltres també preferim que abans de viure tranquil i segur a Moscou, el Sr. Felipe González rebí una gavinetada en el ventre a Nova-York.

TRES MIL MILIONS A UCD

Si els marxistes arriben al poder, tal i com diu el Sr. Abril Martorell, la Banca pot nacionalitzar-se, però si segueix governant la UCD acabarà arruïnant-se.

PORTUGALADA

No és el mateix Mota da Pinto que el Pinta d'en Mota.

ALIANÇA, PERO MENYS

Els d'en Silva Muñoz deixen Aliança Popular. Els d'en Fernández de la Mora també. De tota manera en Fraga diu que encara té el suport del 90 per cent del partit. O sigui ell, la seva dona, en Laureanu i la minyona.

ORTINEZ CATALA?

Quan el Conseller de Governació de la Generalitat senyor Manuel Ortíz aprenghi a dir allò de "Setze jutges es menjaven el fetge d'un penjat", tindrem un Conseller que sabrà parlar català però que ningú no es creurà que ho sigui.

MONGES

Monja violada i morta a Metz (França). Ningú no ha demanat la seva participació.

ABSTEMIA POLITICA

Va dir el general Gutiérrez Mellado que no hi hauria cap cop d'Estat mentre els espanyols estiguessin tan serens com fins ara. De manera que, pel compte que ens té, deixarem de beure.

HI HA TRASPASSOS QUE OFENEN

Després de les primeres transferències a la Conselleria de Governació, resulta que les activitats insanes i amoinoses depenen de l'Ortíz.

SOLDADES AMB TALO

Segons un Reial Decret-Llei recentment publicat, els empleats podran pagar els salaris amb taló. Els treballadors, però, estan esporuguits que no els paguin amb taló al cul. "Es un sistema de pagament molt emprat als altres països" -ha manifestat el secretari d'Estat per a la Informació, Sr. Ortiz Sánchez.

EL CONTE DE LA CONSTITUCIO

Faran una edició de la Constitució en còmic, però encara que sigui un "còmic" això no vol dir que sigui un conte.

EN BLAS PIÑAR I LA CONSTITUCIO

Tot és consumat va dir, després d'aprovar la Constitució, en Blas Piñar, sortint del WC.

HORES EXTRES

En Tarradellas ha posat sota la seva directa responsabilitat el Turisme, la Premsa, la Ràdio i la Televisió. Si els comptes no ens surten malament el senyor honorable amb tantes coses a la seva mà per a decidir no trobarà prou temps en les vint-i-quatre hores que té el dia. D'aquí la nostra proposta que s'anomeni un altre President i així entre dos la cosa els serà més lleugera de portar.

Botifarra Catalana

TENIM ESTATUT I JARDINER

En Martin el Villa ha demanat l'ingrés a un Convent de Carmelites després d'haver llegit el projecte d'Estatut elaborat pels nostres parlamentaris. "Más vale descalzo con honra, que calzado con Estatut", va declarar al pare-prior. Tarradellas el dona consol, després d'haver presentat una instància sol·licitant plaça com a jar-

diner del Pati dels Taroners. Fins i tot està disposat a portar-se ell mateix la regadora.

I és que l'Honorable té els dies comptats. Possiblement pel juny de l'any que ve Catalunya ja tindrà Parlament propi. En altres paraules, que de Geneïtat passarem a tenir Generalitat com Déu mana i Suárez tem.

MANI ECOLOGISTA

Uns quants milers d'ecologistes i naturistes es van reunir manifestar pels carrers de Barcelona la setmana passada. Nosaltres no ho som, d'ecologistes, i no entendrem mai com hi ha qui pot protestar dels meravellosos rius del nostre país infectats de plàstics i pro-

xalets i plens de merda, això sí, que és l'extasi, que ja diu la filosofia popular que la merda de la muntanya na fa pudor. Però allò que trobem més encertat són aquestes capsetes màgiques i petitíssimes dins les quals hi viu gent. N'anomenem pisos i és tot

ductes químics que produeixen aquella iridació de tornasol tan bonica. No us fa gràcia de veure els peixos surant al damunt la placidesa de l'aigua prudent?, a nosaltres sí. I que ens dieu dels boscos amb

un goig de veure. De viure es veu que no ho és cap de goig, però tampoc n'hi ha per tant. Com que aquest món ens agrada i viure en el femer està bé: amics i amigues, quan voteu, feu-ho per UCD.

PORCS REGALATS

En aquell temps que les oques portaven cua, fa més o menys cent anys, va passar a Barcelona un cas força curiós. El "Diario de Barcelona" va publicar la notícia que uns porcs havien mort mentre els traslladaven cap a l'escorçador. El fet va indignar la ciutadania i els ànims congruents varen portar a un boicot unànim de totes les cansaladeries. Tothom parlava dels porcs malaltissos que se'ls volia vendre per carn fresca i sana. Els comerciants del ram en veure abaixar ràpidament el seu negoci varen sortir al pas dels rumors amb una gasetilla que varen fer publicar al mateix diari en la qual donaven notícia d'allò que realment havia succeït als porcs. La nota acabava dient que aquests havien mort a causa "de un atac apoplèctic a conseqüència de la vida regalada

que habian llevado hasta aquel día".

POCS I MARX-AVINGUTS

La història del socialisme a Catalunya és la història d'una frustració. I així seguim. De tenir dos Partits Socialistes de Catalunya que es barallaven com gat i gos per tal de demostrar qui era més català, hem passat a no tenir-ne cap. De criticar a dreta i esquerra el sucursalisme d'altres partits han passat a fusionar-se amb el PSOE i a portar el "copyright" davant els morros d'una manera contundent.

De tenir el "MARX VOS GUARD" a la porta de la llar i fer sumptuoses declaracions de principis ideològics d'un radicalisme pueril, han passat a circular pel llarg camí de roses i punys d'un social democràtic-me senil. Però aquestes sobtades conversions costen de païr. El procés d'unificació, clos recentment, no ha estat res més que l'intent de barrejar aigua a l'oli.

Intent molt lloable que, de reeixir, significaria una gran aportació a la química orgànica. A la política, però, no hi aporta res. El canvi

de jaqueta fa molts anys que és conegut.

En el que sí s'han mantingut fidels els socialistes catalans ha estat en allò de l'autogestió, que ara apliquen en el si del seu Partit. Cada organització fa el que li dóna la punyetera gana, independentment del que digui l'executiva.

Executiva que, tot sigui dit, trontolla pels quatre costats. En Reventós, com el seu nom indica, rep de tots. Es a dir, que no té prou galtes per parar. Aiguanta perquè és l'alternativa de poder.

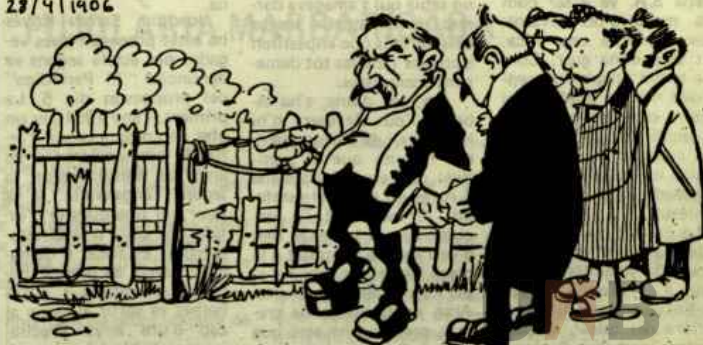
LLàstima que en Reventós només s'assembla a l'honorable en l'alçada cosa que ben mirat pot ser un elogi. Però no és aquest el cas.

Males llengües ens han burxat a cau d'orella que, de tant en tant, en Martin Tòval li diu allò de "com més alt més animal", i en Joan li contesta tot posant-se vermell: "nena, més que nena". I així fins que toquen les dotze i tots se'n van a casa a dormir.

Ah!. I aniran solets a les municipals, si tenen llista, és clar.

Rialles d'ahir

CU-CUT
Nº 205
28/4/1906

—Esta es la villa que estorba?
—Sí, señor Ministro, pero todavía estorban más las que nos ponen en Madrid.

Biblioteca de Comunicació
Hemeroteca General
CEDOC

Notícies de l'altre món

EN FRAGA I EN LETAMENDIA COMPTE AMB EL MINISTRE

Volem parlar d'en Fraga i d'en Letamendia. Només parlarem d'en Fraga. En Letamendia ens mereix tots els respectes.

Es clar que ben mirat parlar d'en Fraga és perdre

el temps. Au adieu!

NOTA: Qui trobi en Fraga, que no el torni. Ningú el busca.

NOTA (bis): Més encara. Qui trobi en Fraga, que no el toqui. Explota.

CARNAVAL A MADRIS

Madris va tenir ocasió de contemplar un carnaval de fatxes, era fa una setmana. Malgrat el nostre desig, ens ha estat impossible el poder donar-vos el nombre exacte de manifestants

que tombaven per la primera cantonada i tornaven a desfilars pel carrer principal, i així durant tota una tarda.

Blas Piñar amb l'alè trencada de tant donar vol-

i això obeeix al fet que estaven tan enfollits, que anaven d'un costat a l'altre de carrer sense estar-se quiets i, per tant, no ens deixaven comptar-los. Hi ha qui diu que no depassaven la mitja dotzena, donat

tes a l'illa de cases, únicament va poder xerrotejar quatre tonteries. Per exemple: "Ya estoy aquí", o bé "Imarchando un bocata de calamarses, Sixto!". La més reixida, però, fou aquesta: "Hay vall, los Dónuts!!".

Fernández Ordóñez no vol que els impostos de Catalunya s'administrin a Catalunya. Justament per això ve: a convèncer-nos que serà millor per a nosaltres que afluïm la teca, i que després, ja en parlarem. Però a casa nostra sabem que a Madrid no se'ls pot donar res per avançat. S'ho mengem tot.

Fernández Ordóñez no és tan "variable" com algun company de gabinet —com ara el Pio o el Rodolfo— que tothom sap on començaren, però ningú no sap on acabaran.

Com que és calb, no té un pèl de tonto ni de res, la qual cosa és doblement perillosa. Afegim-hi tot plegat que representa tot solet, amb la seva reforma fiscal l'única garantia del govern Suárez per a seguir donant la imatge de centre-esquerra que vol donar i que té per això el cor robat (i alguna cosa més) a tot el sector "progre" dels qui remenen l'olla.

I ara ve a Catalunya a dir-nos en nom —això sí— de la solidaritat espanyola, que dels impostos de Catalunya, només un trosset serà pels catalans. Fins ara ja ho sabem, però pensàvem que l'autonomia... En qualsevol circumstància, però, no perdeu de vista Fernández Ordóñez: no és tan aturadet com els altres.

ITT, UN IMPE RI SOBIRÀ

La mastodòntica empresa nord-americana, ITT, (amb filials a 126 països) ha fet arribar els seus tentacles de llot i corrupció fins al nostre país, on, com tots sabem, hi ha mentalitats molt sensibles a tot allò que suposi un benefici particular. El govern nord-americà ha demanat a dues empreses espanyoles —la Gallitai i la Standart Elèctrica— informació sobre els lligams que les unien a certes operacions de suborn que haurien untat la bossa a més d'un funcionari d'aquest país d'opereta. No diem el volum en or d'aquesta amoreta passatgera per no fer pujar els coloretos d'indignació a la galta d'algun lector que la sui per arribar a la fi de mes després de deu hores de llima. Nosaltres, fretosos d'informar sobre aquest espectacular xanxull, varem preguntar al conegut inspector Conesa si sabia quelcom de l'existència d'aquests gallòfols. L'inspector, però, ens respongué que ell només entén de terroristes.

L'AMIN S'HO CREU

El pitjor de l'Idi Amin Dada no és que sigui mariscal, sinó que s'ho hagi arribat a creure. Hom diria d'ell que vol guanyar un nom que la seva imbecilitat congènita no li permetria de guanyar-se amb formes mitjanament racionals. I és que l'Idi Amin, senyors, no té massa dots naturals. I això, quan s'és dictador, sempre ho paguen els mateixos. Es faria lamentable recordar totes les indescriptibles rucades

amb les quals el gegantí brivall d'Uganda ha escalat els seus dissortats vassalls.

Ara, però, el camp d'acció de les seves "boutades" s'ha aixamplat considerablement. L'Idi Amin, que acaba de tenir el seu fill número trenta-set, ha enviat Tanzània, i ha reptat el president d'aquest país a un singular combat de boxa en el que ell, prepotent com sempre i antic campió d'aquest esport, combatria

amb peses als peus i amb la mà esquerra lligada a l'esquena. Però què hi faria la dreta del malaltís president de Tanzània contra l'estómac d'Amin. Un estómac capaç d'engolir mig hipopòtam cru per guanyar una juguesca o de digerir el fetge d'un ministre prèviament executat, és massa estómac per tan pobre cervell. I després encara ens diuen que la política és un joc per a mentalitats refinades...!

BANYEGADA DE PEDRA

Qui ho hagués dit. Encara feudals! Nosaltres creïem que aquests, definitivament, havien estat enterrats junt amb l'estaquirrot que jeu al Valle de los Caídos. Però, no. Resulta que encara hi ha feudals i que són capaços de posar fi a contractes de conreu a

cops de pedra. Modèlic ha estat el cordobès.

Ja que per allà baix es torna a l'Edat de Piedra —o potser hi ha qui no ha superat l'estadi de l'australopitec— recomanem a la pagesia andalusa que s'entreni amb la fons.

JA SOC AQUÍ!. Digué l'Estatut tancant la porta. I hom va quedar bocabadat. Mai s'havia vist una cosa semblant. Ni els més vells de l'indret recordaven cosa igual. Ben plantat, però no afeminat. Audaç, dur, atlètic i amb caràcter. Amb una cigarreta a la mà i l'altra a la butxaca. Cabell curt i pentinat endarrera accentuant un esguard allargat i angulós.

"Mira noi —digué— quan una dona no et fa cas, li dones l'esquena i l'engegues a fer punyetes". "Mira nina, li dius, això s'ha acabat, o amb mi o res". El bocabadament anava augmentant a mida que l'Estatut es passejava ferm i segur entre nosaltres. Els ulls ens brillaven i la baba ens lliscava per on els llavis perden llur nom, i ens havíem tret llustre a les mans amb una luxuriosa satisfacció llarg temps reprimida.

Humphrey Bogart, materialitzat per l'aquarel·la de Sau, ens mirava de fit a fit. Erem a punt d'assolir l'autonomia conjugal. Comunicació Hemeroteca General. Serafí Bandarra

¡ESPAÑOLES!

HAY que emprender una vivísima y patriótica campaña, contra todo Estatuto, por ser lesivo a la unidad nacional.

Para que España sea fuerte y floreciente, es deber de todo buen ciudadano, velar (poniendo a contribución, su máximo amor y esfuerzo) por nuestro privilegiado suelo, principal fuente de riqueza la Industria y el Comercio.

El mejor Estatuto, lo podéis firmar todos los españoles juntos, con gran entusiasmo, tomando una copita del exquisito "Anís la Castellana" que se fabrica en Castilla.

Viva España

Facsimili d'un prospecte que fou repartit durant el miting contra l'Estatut de Catalunya, a la Plaça de Braus de Madrid, (A32)

mai vist

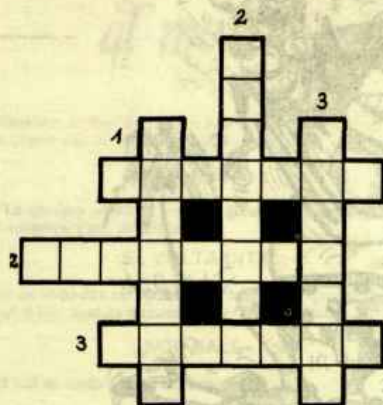
Hi havia un home que era tan burro que no ho sabia.

L'esclafà el tren i arriba tard a la feina.

Quí li havia de dir que el nomenarien senador!. Ningú no l'hi havia de dir, per això no ho sap.

mots encreuats

HORIZONTALS.

- 1) El dofí del Tarra
- 2) Fill d'Outin i d'Ez
- 3) A l'inrevés. En Rahola no el pot veure

VERTICALS

- 1) Xuclador de la mamella opusdeista
- 2) De la "Villa del oso" al Taronger d'en Dellas
- 3) A l'inrevés, Busca mestre de català

PER GENTILESA DE SARRAU I CIA US OFERIM LA MODÈLICA PROGRAMACIÓ DE TELEVISIÓ CATALANA, S.A. PER A DEMÀ DIUMENGE DIA 37 DE NOVEMBRE.

- 13'45.- Ajustament de comptes (únicament só per a no ferir susceptibilitats).
- 14.- Apertura i parlament d'en Sarrau. En Pareja farà d'apuntador.
- 15.- Telesarrau 1a. edició. (continua el parlament i en Pareja apuntant).
- 15'35.- Ball de bastons a càrrec dels accionistes.
- 15'45.- Novel·la (capítol 3er. de "Arròs i electrodomèstics") de Sarrau Blasco Ibáñez. Realització a càrrec de J.M. Pareja. Intèrprets: Al Capone, Henry Kissinger, Leónidas Breznev, Manuel Ortinez, Carmen Polo i Paloma Gómez Borrero en el paper de Madame Wojtyla.
- 17.- Fanfàstic!. Presentació i direcció a càrrec de Josep Pla, corresponsal d'en Sarrau a l'Empordà. Guió de Joaquim Casas Busquets.
- 20.- Futbol en directe des del Camp de les Corts entre els equips Santa Llúcia F.C. i Arrocers del Delta C.D. (farà el xut d'honor en Fúñez acompanyat d'en Navar).
- 22.- Telesarrau 2a. edició.
- 22'30.- Grans episodis. Projectió de la pel·lícula "El lladre de televisors".
- 23'10.- 625 accions.
- 23'50.- Telesarrau 3a. edició.
- 24.- O tocata i fuig corrents.

EDICIONS "LA PIPA D'EN ROC"
N. Reg. Emp. Edit. 1963/78.
C/. Rep. Dominicana, 51
1er, 1era - MATARO
ISBN 84-85539-01-X
ISBN 84-85539-00-1 (OC)
Dip. Leg. B-34263-1978

19, bloc 12, n. 6- Barcelona
Distribueix: Distribuidora Països Catalans, S.A.-Llúria 42-Barcelona, 9

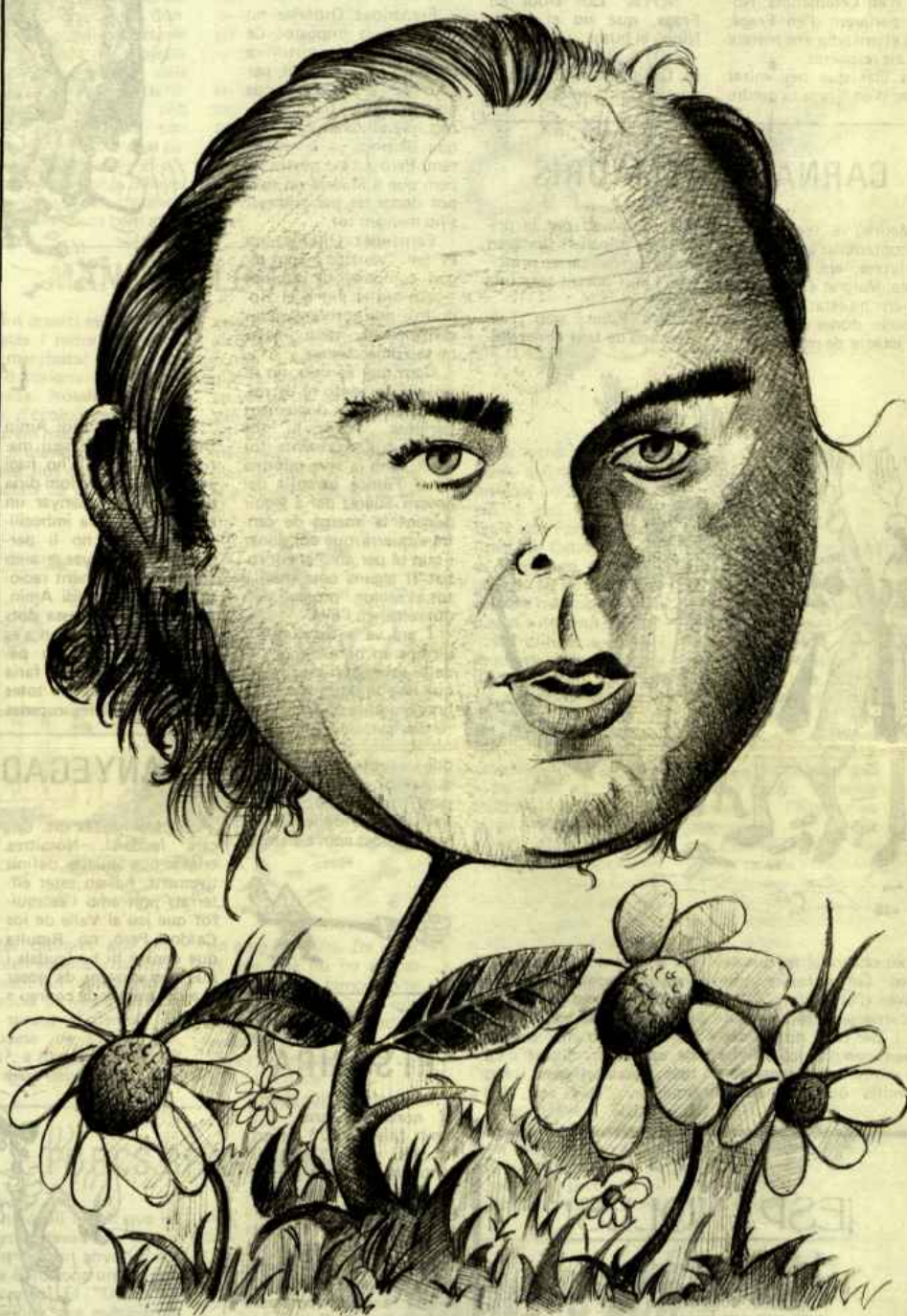
Equip Redactor: Pere Artigas, Francesc Costa, Josep M. Fàbregas i Jaume Graupera.
Dibuixants: Josep Novellas i Artur Palomer
Correcció: Ricart Morros i Rafeques

Fotocomposició: Copisteria la Juliana - dr. farrero,6 Argentina
Imprimeix: Gràfiques Ibèria, S.A.-carrer Constitució,

Tots els dibuixos i articles signats no expressen ni l'opinió de llurs autors.

cromets de fauna i flora

mamella-

PUJOLÀRIA MARGARIDADA

Espècie molt desenvolupada en els Països Catalans. Es troba a qualsevol indret, especialment aprop dels palls. Té vocació de convertir-se en el seu pal, però no hi arriba. Li manca alçada.

Malgrat la manca de coloret té una certa flaire eròtica i sensual que fa enfollir als pagesos de l'Empordà i del Pallars. No passa, però, d'ací i manté la compostura i les bones costums.

Característiques:

- 1) El seus pètals són nou. Cinc de grocs i quatre de

vermells situats alternativament a l'entorn de les galtes.

- 2) No hi ha qui la desfolli ni la trasplanti.
- 3) Li molesta tota mena d'aviram, especialment les gallinàcies.

Amb veu de peixatera, ulls closos i mans reprimidament bellugadisses, aspira a la presidència de la Generalitat. Malgrat agradar-li la bicicleta no se'l va veure a la manifestació ecologista de diumenge passat a Barcelona. Té poc sentit de l'humor especialment quan parlen d'ell, però aguanta estoicament la pedregada.

Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General
CEDOC